

Prologus

figuratus est in multis quaternariis: ut declaratum fuit diffusius in principio euangelii secundum marcum: et vlti. designat manifeste Apoc. iij. in quatuor animalibus oculatis ante: quia euangeliste respiciunt ad tempus preteritum et futurum: de quibus animalibus ibidem subditur quod requie non habent die ac nocte dicentia: Sanctus sanctus sanctus deus omnipotens: cui est honor et gloria in secula seculorum: Amen.

Postilla eiusdem super prologum hieronymus in idem euangelium incipit.

Lucas syrus natione euangelio secundum lucam tractat hieronymus prologum primit in quo primo exprimit beati luce commendationem: secundo sua excusationem ibi. Quod legentibus Circa primum primit commendatio beati luce christi ad euangelium ab eo descriptum: secundo quantum ad descriptionem actuum apostolorum ibi. Cui luce non merito etc. prima diuiditur in tres partes: quia primo ostendit luce scriptoris auctoritatem: secundo scribendi necessitatem sive utilitatem: ibi. Qui cum iam essent scripta. tercio scribendi modus seu qualitas: ibi. Cui ideo post baptisum. Circa primum declarat luce auctoritatem ex patris: cui dicitur: a Lucas syrus natione. Fuit enim antiquus syria valde nobilis puincia: et a ciuitate propria cum subdit: a Antiochia. Fuit enim antiochia valde nobilis ciuitas a Seleuco rege asie edificata: et nomine antiochi patris sui denominata. c. Arte medicus: ut ex medicina corporali designaret futurum medicum spiritus aliarum. d. Discipulus apostolorum: quia ab ipsis didicit euangelium secundum quod ipse dicit in prologo sui euangelii ut patebit. j. e. Paulus secutus. quia fuit comes indiuiduus sue peregrinationis. f. Quod ad summationem eius. per martyrium in urbe roma. g. Seruus domini. fuit quantum ad exercitium boni. h. Sine crimine. quantum ad euersionem mali: quia vixit sine peccato notabili saltem post suam conuersionem: quod declarat per hoc quod subdit: i. Nam neque viros neque habens. ex quo patet eius continentia. k. Septuaginta quatuor annorum obijt. In prologo super actus apostolorum dicit. lxxiiij. annos etatis agens etc. Et dicit aliqui quod istud conigit vicio scriptorum a principio: ex quo alij libri sequentes in hoc sunt deficientes. Alij dicunt quod in prologo super actus apostolorum computant omnes anni sue etatis: hic vero computant tantum anni puerionis sue ad fidem catholicam. Sed hoc non videtur probabiliter dicitur: quia hic dicitur quod ante puerionem fuit arte medicus: puer autem decem annorum tantum non potest illam arte scire: et multo minus exercere: quod tamen oportet dicitur secundum istos. l. Plenus spiritu sancto. ex quo patet eius felix summatio. m. Qui cum iam essent scripta. Hic prout ostendit sue scripture utilitas ac etiam necessitas que fuit duplex. Una propter veros euangelistas: quia licet vera scriptissent: tamen aliqua de christo omiserant quorum noticia est valde utilis: imo necessaria: ut de conceptione et natiuitate nostri saluatoris: et etiam sui percursoris: qui per lucam fuerit suppletus ut patebit. j. ut sic quatuor euangeliste i de

Incipit prefatio beati hieronymi presbiteri in euangelium secundum lucam.

Lucas syrus natione antiochenus: arte medicus: discipulus apostolorum postea paulum secutus usque ad passionem eius et postquam domino sine crimine. Nam neque viros neque habens: septuaginta et quatuor annorum obiit in bithynia plenus spiritu sancto. Qui cum iam scripta essent euangelia: per matheum quidem in india: per marcum autem in italia: sancto instigante spiritu in achaie partibus

scribendo veritate euangelii concordaret: et tamen singuli alii qua propria diceret. secundo fuit necessitas propter pseudo euangelistas: qui sub nomine discipulorum christi: utpote thome et matthei scripserunt euangelia inserentes hereses: ut sub nomine discipulorum christi facili seducerent simplices: quia

hoc scripsit euangelium significans etiam ipse in principio ante suum: alia esse descripta. Qui etiam ea quod ordo euangelice dispositionis exposcit ea maxime necessitas laborum fuit: ut primum greci fidelibus omni approbatione veterum in carne dei christi manifestata humanitate: ne iudaicis fabulis attentum in solo legis desiderio tenerent: vel ne hereticis fabulis et stultis sollicitationibus seducti ex cederent a veritate elaboraret: et hic ut in principio euangelii iohannis natiuitate presumpta cui euangelium scriberet: et in quo electus scriberet indicaret contestans in se completa esse: quod essent ab alijs in cho

salitas ex descriptione euangelii luce dependit: sic et per alia euangelia a mattheo marco et iohanne descripta. Hanc igitur sententiam ponit beatus hieronymus satis inuoluce promittens quod lucas scripsit per mattheum et marcum cum dicitur: Qui cum iam essent scripta etcetera

in Inchaie partibus. hoc est in greca. o. Significans et ipse in principio. i. in prologo euangelii ab eo descripti: ut patebit infra. Consequenter ponit eam secundam que scripsit. scilicet ad excludendum here-

ses cum dicitur: per Cui extra. i. propter. q. Ea que ordo euangelice etc. id est propter illam causam scribendi illud euangelium que fuit ut veritas euangelii in quatuor euangelis ordinaret propter mysterium in scriptura sacra multipliciter designatur. r. Et maxime necessitas laborum. scilicet luce scribentis. s. Fuit ut elaboraret qualiter manifesta esset humanitas christi dei. quia est verus homo et verus deus. y. Omni approbatione veterum in carnem. quia omnes prophete de eius aduentu approbauerunt secundum quod dicitur Actuum. x. Hinc omnes prophete testimonium perhibent. t. Primum grecis fidelibus. scilicet esset manifesta dicta christi humanitas. r. Ne iudaicis fabulis attentum in solo legis desiderio tenerentur. credentes esse salutem in legis obseruatione. y. Ne vel hereticis fabulis et stultis sollicita seducti. per pseudo euangelistas vel alios hereticos. z. Ex cederent a veritate. quia primi credentes de greca erant in fide teneri: et ideo indigebat per euangelium luce quod greca lingua scripsit in fide solidari. Co sequenter hieronymus. ponit eam primam scribendi euangelii. scilicet ut ea que omissa erant ab alijs compleret: et hoc est quod dicitur: a. Dehinc ut in principio euangelii iohannis. b. baptiste percursoris domini. b. Natiuitate presumpta. id est in principio euangelii luce posita. c. Indicaret cui euangelium scriberet. scilicet theopropilo episcopo in hoc quod euangelium suum incepit a sacerdotio. d. Et in quo electus scriberet. i. in quo animali electus esset ad scribendum euangelium. i. in figura bouis: quod est animal imolatiuius. e. Contestans in se. i. in euangelio ab eo descripto. et hinc dicit in se et non a se: per hoc insinuans quod scriptura sui euangelii esse et deo attribueda tanquam principali scriptori. f. Completa esse quod ab alijs essent inchoata. licet enim mattheus de natiuitate saluatoris scripsit: non tamen ita perfecte sic lucas: mattheus etiam et marcus acceptioes et natiuitate percursoris tacuerat: quod lucas expressit: et in multis alijs dicta

eorum pleuit. **g** Cui ideo. Dic pnter describit mo-
 dus scribendi euageliu luce seu qualitas. In describen-
 do em xpi genealogia: mathcus inchoauit ab abraam
 vsq; ad xpm descendendo: Lucas aut ordine retrogra-
 do inchoauit a xpo ascendendo no solu vsq; ad abraa: s
 etiã ad deuz: vt
 patebit. j. in. ca.
 cuius ratio fuit
 qz sicut mathe-
 ondebat modũ
 qualif de xnit
 i mundũ carnez
 assumedo a pũ-
 bus descendeb?
 ita lucas ostẽde-
 ret quõ p bñdi-
 ctã xpi in carna-
 toez reducimur
 in deũ p verã fi-
 dem: q etiã fuit
 in patrib? vt. te.
 licet non ita ex-
 plicita: sicut est i
 fidelib? noui te.
 Itãc aut sentẽ-
 tiã ponit beatus
 biero. multũ in-
 tricate: sed ego
 acapiaz vba ei?
 nõ fm ordinem
 scripture s sen-
 tẽcie. **a** Cui
 scz luce. Prãs p
 missa est. i. pces-
 sa. A pfectoe ge-
 neratõnis i xpo
 implete. i. scrite-
 re pfecte genealogiã in christo impletã: qz ibi termiãt
 descendendo. Et repetẽde a principio natiuitatis hu-
 mane. i. retrogrado modo scribere genealogiã pdictã
 in qua incipit ab humanitate christi. Post baptismũ
 filij dei. qz post baptismũ christi imediatẽ scripsit gene-
 alogiã pdictã: vt habet. j. in. capi. Ideo. i. ppter
 causam q statim dicit pdicto modo descripsit genea-
 logiam. Et requiretib? i. scire desiderãtib?. De-
 monstraret in quo apprehendens erat. i. ipm deum in
 quo terminat genealogiã in cui? apprehensione p aper-
 tam visionẽ cõsistit beatitudo. Introitu admisso ge-
 neratõnis indispãrabilis dei. i. idius christi q fm deita-
 tem est indispãr a patre. qz sic est ei equalis. Quẽ xpm
 ponit in introitu. i. in principio. Generatõnis. i. ge-
 nealogie ab eo descripte. Recurrẽtis dei. qz ad ipm
 terminat vt dictũ est. Per nathan filium. Sicut em
 matheus ponit salomonẽ filiũ dauid i genealogia xpi
 ab eo descripta: ita lucas ponit nathan filiũ dauid du-
 plici de causa. vna est qz nathan dicit fuisse filiũ dauid
 adoptiuus: nos aut reducimur in deũ per hoc q effici-
 mur filij dei adoptiu: z ideo lucas qui scribit genealo-
 giam ascendẽdo in deũ descripsit eam p nathan filium
 adoptiuũ. Alia causa est qz nathan interpretãt donũ: et
 ideo figurat xpm qui est dei fili? naturalis. z per hoc q
 fuit nobis datus a patre efficiamur filij dei adoptiu: qz
 p eum tanq p mediatorẽ reducimur in deũ patre: idõ
 subdit: Et pdicans. i. ppe lucas. Homibus christus
 suũ. qz datus est homib? a patre pro eoz salute. Op?
 pfecti hominis. i. conditõe nature humane i statu inno-
 centie que fuit pfecta virtutibus z scientijs. Recur-
 rere in se. i. redire in dignitatem pristinã a qua ceci-
 derat. Faceret p filiũ. i. per nathan figuratiue ratõne
 pdicta: sed p christũ effectiue qui est dei filius fm na-
 turã diuinã: z filius dauid fm carnẽ. Qui per dauid
 patre venientibus in christo. i. descendẽtib? vsq; ad
 christũ p generatões. Iter pbebat in christo. i. viam

ata. **5** Cui iõ pº baptismuz
 filij dei a pfectiõe gnãtiõis
 in xpo implete repetende a
 pncipio natiuitatis huane
 ptãs pmissa e vt reqrentib?
 temõstraret in quo apphẽ
 dens erat p nathan filium
 dauid introitu reqrenti in
 deũ gnãtiõis admisso: indispã
 bilis dei vt pdicãs i ho-
 mib? xpm suũ: pfecti opº ho-
 mis redire i se p filiũ facẽt:
 q p dauid patre venientib?
 iter pbebat i xpo. **6** Cui luce
 nõ imerito etiã scribẽdorũ
 actuũ aploz ptãs in mini-
 sterio dat. vt teo i teũ ple-
 no z filio pditõnis exticto
 oõne ab aplis facta: sorte
 dñi electiõis numerº cõple

z modũ veniendi vsq; ad christũ. **b** Cui luce. Posita
 cõmendatiõe beati luce in scribendo euageliũ: hic con-
 sequẽter ponit ei? cõmendatiõe in scribendo actus aploz
 cum dicit: **b** Cui luce non imerito. i. non irrationabi-
 liter: sed ex magna rõne. **i** Etiã scriben. ac. apo. po. in
 mini. dat. qz sicut
 supra dictũ est fuit
 discipul? aploz et
 specialit pauli: cui?
 fuit comes in diu-
 duus: z sic vidit fa-
 cta eius: de quib? li-
 ber actuũ aploz. p
 maiorĩ parte loqui-
 tur q certũ potuit
 scribere tãq; vifa.
 In pncipio tamẽ
 illius libri fit men-
 tio de christi ascen-
 sione. z mathe ele-
 ctione: z hoc est qd
 dicit: k. Et teo
 in deuz pleno. xps
 aut dicit temp i deo
 qz filius deus est i
 patre qũtũ ad ipaz
 deitate: qũtũ nõ ad
 bñanitatẽ fuit ple-
 ne cũ deo patre: qn
 in bñanitate gliosa
 assumpt? e ad dex-
 terã patris: de quo
 fit mẽtio i pncipio
 libri. l. Et filio
 pditõnis extincto
 i. iuda pditore: de
 cuius morte ibidẽ
 agit ante electionẽ mathe. m. **Q**uõne ab ipis aplis
 fa. soz. to. de. nu. cõpleret. qz in electiõe mathe apostoli
 pmissa oõne dederunt sortes z cecidit soz sup matthiã.
 z sic ppletus fuit numerus aploz. xij. a christo electo: z
 de quoz numero iudas ceciderat. n. Sicq; pau. plũ.
 apo. ac. daret quia in actibus eius ille liber terminatur.
 o. Quẽ diu cõtra sti. recal: dñs ele. qz dũ psequeret xpm
 in mẽbris suis fuit a christo electus: vt habet Actũ. ix.
 p. **Q**d z legẽtib?. Post luce cõmendatiõe hic biero.
 ponit suã excusatiõe: de hoc q ita breuiter transferat qd
 fecit ad vitandum plixitatẽ z curiositatẽ et hoc qd dicit:
 Qz etsi. i. qũis: Legẽtib? ac requiretib? deum vtile
 fuerat a nobis expediri. i. p nos enudari. q. Per sin-
 gula. i. pticulatim et pleniũ. r. Sciens tamen. f. ego
 biero. s. **O**perantẽ agricolã. i. doctore. t. **O**por-
 teat primũ de fructibus suis edere. i. de doctrina sua fru-
 ctum pãpere: qd fit qn auditores pficiunt. v. **C**itãui-
 mus publicã curiositatẽ. Ne nõ videremur tam. i. tantũ
 Demonstrasse. i. plane ostẽdere. Deũ. i. veritatẽ de diui-
 nis. Quã. i. quãtũ. Castidictibus pdidisse. i. scribere ad
 libitũ z voluntatẽ curiosoz qui atcediant i auditũ vtiliũ
 z magis in subtilibus z parũ vtilibus delectant: videtur
 tamẽ aliquibus salua reuerentia beati hieronymi ipsã
 sententiam que plane z lucide dici possit verbis obscuris
 z intricatis obumbrasse.
Postilla Nicolai de lyra super probemium beati luce in
 euangelium suum incipit.

Quoniam quidem mul-
 ti conati sunt ordinare

Quoniam quidem mul-
 ti conati sunt ordinare

Quoniam quidem mul-
 ti conati sunt ordinare

Quoniam quidem mul-
 ti conati sunt ordinare

Quoniam quidem mul-
 ti conati sunt ordinare

Quoniam quidem mul-
 ti conati sunt ordinare

z ad erudendum falsa que ab hereticis sub nomine di-

Euangelium

sciplo zuni tpi scripta fuerat sicut pleni? dem est in plogo biero: z h est qd dr a Quisquidē. i. certe. b Mul ti conati sunt ordia. narra. rerū. i. gestoꝝ euāgelicoꝝ: qz si cut dem est aliq scripterāt vere: sed tñ aliq omittendo: ali qui aut falsi hereses inferendo c Quic in no. comple. se. i. in euangelio a nob scripto: qz cō- pleuit dicta eoz q̄ verā scripserant: et exclusit dicta eoz q̄ falsa inferuerāt. d Sicut tra. no. bis q̄ ab mī. tpi vid. s. tpi apli a qb? di dicat veritatē euāge- lii. c Auisus est z mibi assecuto. s. veritatē euāgelii mō pdicto. f

Quia a prin. dili. ex oz. tibi scribere. q̄a inceptū euāgelii suū a pceptiōe p̄e- cursoꝝ z saluato- ris. Et autēz dicit omnia nō est intel- ligen dū q̄ oia acta tpi scripserit: qz to- tus mūdus nō pos- set cape tantā scri- pturā: vt bī iobā. xij. sed accipit bic oia qz scripserit d oi- b? necessarijs q̄rū

noticia erat necessaria ad salutē g Optime theophi. Et hoc verbo dixerūt aliq q̄ iste theophi? fuit vir potēs et princeps in achaiā: qz paulus tali mō loquēdi vñt ad festū Actū. xxij. Nō infansio optime fesse. Sz illud mo- tiuū nullum vñ: qz talis modus loquēdi p̄ius ē ad p- latos q̄ alios dñt excellēi bonitate vite. Itē nō ē verisile q̄ tant? euāgelista omīssis epis ad q̄z officū spectat euā- gelii scire z de hoc alios docē scriberet p̄ncipi seclari euā- gelii. Et iō melius vñ dīcēdū q̄ fuit eps vt dcm e. s. et h vñ p hoc qd subdit. Quibus crudit? es zc. dicit g. Opti- me theophile. nō q̄ p ipō solo scribēt: sed qz scripturā ci- dirigebat. p̄ ipius z oim fidelū salute. h Et cogno. s. pleni? k Veritatē eoz verboꝝ. ad fidē catholicam p̄mentū. i De q̄bus eruditus es zc. nō tñ ita p̄fecte sicut post lectionē huius scripture.

Optime theophi. Et hoc verbo dixerūt aliq q̄ iste theophi? fuit vir potēs et princeps in achaiā: qz paulus tali mō loquēdi vñt ad festū Actū. xxij. Nō infansio optime fesse. Sz illud mo- tiuū nullum vñ: qz talis modus loquēdi p̄ius ē ad p- latos q̄ alios dñt excellēi bonitate vite. Itē nō ē verisile q̄ tant? euāgelista omīssis epis ad q̄z officū spectat euā- gelii scire z de hoc alios docē scriberet p̄ncipi seclari euā- gelii. Et iō melius vñ dīcēdū q̄ fuit eps vt dcm e. s. et h vñ p hoc qd subdit. Quibus crudit? es zc. dicit g. Opti- me theophile. nō q̄ p ipō solo scribēt: sed qz scripturā ci- dirigebat. p̄ ipius z oim fidelū salute. h Et cogno. s. pleni? k Veritatē eoz verboꝝ. ad fidē catholicam p̄mentū. i De q̄bus eruditus es zc. nō tñ ita p̄fecte sicut post lectionē huius scripture.

Dostilla nicolai de lyra sup euāgelii bti luce incipit.

Capitulum. j. **A**nt in dieb? hic incipit lucas narra- tionē euāgelij: z diuidit in quatuor partes: qz p̄io describit saluatoris in- gressus in mūdū p̄ suā incarnationē: scdo eius p̄gressus p̄ suā p̄dicationē. iij. c. tercio ei? egressus de mōdo p̄ suā passionē. rriij. c. q̄rto ei? egress? ad pa- trē p̄ suā resurrectionē z ascensionē. rriij. c. p̄ma in duas: qz p̄io describit p̄cursoꝝ z saluatoris cōcept? scdo vtri usq; ortus circa mediū b? ca. ibi. Erur. autē ma. p̄ma ad huc in duas: qz p̄io describit p̄cept? p̄cursoꝝ: scdo ipi? saluatoris ibi. In mēse autē. vj. Circa p̄mū p̄cept? p̄e- cursoꝝ ondū mirabilis ex trib? p̄mo ex parētū p̄ditō- ne: scdo ex angelica nunciatiōe: ibi. Fc̄m ē at cū sacer. ter- cio ex p̄is increduli punitiōe: ibi. Et dixit zacha. Circa p̄- mū in describēdo cōditionē parētū bti iobis p̄mittit tps regis sub q̄ fuit: cū rediā. Fuit in dieb? herodis regl y- de zc. qz iacob p̄riarcha spū p̄phetico dixit Gen. xlij. Si- gnū aduētus tpi: qñ regnū iudee esset trāslatū ad alieni- genā vñ q̄ dī ibidē. Nō auferēt sceptrū de iuda z dux de

narratiōes que i nobis cō- plete s̄t rez? sicut tradiderūt nob q̄ ab initio ipsi viderūt et ministri fuerūt sermonis vñū ē et mibi assecuto oia a p̄ncipio diligēt ex ordie tibi scribē? optie theophi- le: vt? cognoscas eozꝝ ver- boꝝum? d quibus eruditus es? veritatē

Incipit euāgelii f3 lucā.

In diebus herodis regis iudee sacerdos quidam nomine zachari-

as de vice abia et vxor illi- us de filiabus aaron: z no- men eius elizabeth Erant autem iusti ambo ante de- um? incedentes in omnib? mandatis? z iustificationi- bus domini? sine querela? z non erat illis filius: eo q̄ esset elizabeth sterilis z am- bo processissent in dieb? su- is. Factum est autem cuz sacerdotio fungeretur za- charias in ordine vicis sue ante reum: secundum con- suetudinem sacerdotij? for- te exijt? vt incensuz poneret ingressus in templum dñi. Et omnis multitudo po-

femore eius totūc veniat q̄ mittendus est zc. Iste au- tē herodes fuit alienigena: qz p̄i suus fuit idume? b Sacer. quidā no. zach. p̄ expressionē nois intelligit q̄ iste fuit famosus in vita z doctria. c De vice abia- vñ q̄ dī. j. paral. rriij. Dauid volens

ampliare cultuz dei ordinavit de rriij. generatio- nib? rriij. sacer- dotes q̄ successi- ue fuirēt p̄ heb- domodas in tē- plo dñi: et octa- ua fors cecidit sup abia: vt ibi. dī de quo desce- dit iste zachari- as. d Et vt or illius de filia- bus aaron. hoc exprimit: qz p̄ dignitatē sacer- dotalem: filie de tribu aaron dili- gentius z bone- stius seruabāt. e Et nomē ei? elizabeth: quod nomē exprimit p̄pter ei? bonam famam z vitaz. sicut dcm est de zacharia: vñ b- dī f Erant autē iusti abo an- tē. hoc dī ad excludendū hypocrisis fictionem. g Incedentes in oibus mandatis: q̄ntū ad obseruantia moralium p̄ceptoꝝ. h Et iustificati. dñi. q̄ntū ad obseruantiam ceremonialiū. i Sine querela. q̄ntū ad obseruantia iudicialiū: qz pacifice ad p̄mos se ha- bebāt. k Et nō erat ei? fil? c? duplex cā subditur: vna specialis mulieri. s. sterilitas: alia cōis viro z mulie- ri. s. senectus: z hoc est qd dr. l Et q̄ cēt elisa. ste. et ambo p̄ces. in die. suis. ita q̄ transferāt tps generandi in p̄ie z capiendi in m̄se vñ cursum cōem nature. Er quo apparet p̄cepto p̄cursoꝝ miraculosā: qz nō fuit p̄ natura tñ: sed p̄ natura grā diuina adiutā. m Fa- ctū est autē cū sacer. sun. rē. p̄i. n. exiit i loca san- cto. s. i tēplo z i diuio officio occupato: facta ē diuina de- nūciatio de ple bnda ad tenorādū scitātē futurā p̄ol- n. Sorte exijt. qz distributiōes hebdomo daz in qb? successiue debebant. rriij. sacerdotēs ministrare: vt p̄- dictū est fuerūt distribute p̄ sorte: vt bī. j. Paral. rriij o Ut incensum poneret zc. Et hoc loco dixerūt aliq q̄ zacharias fuit pontifex vel summus sacerdos: qz incē sum ponere semel in anno intra sc̄m̄sanctoꝝ. s. in festo expiatiōis soli summo sacerdoti erat licitū: z hoc vñ di- cere ambrosi? z beda sup locū istū: z tps p̄ceptis p̄cur- soꝝ vñ p̄cordare: qz festū expiatiōis celebrat decima die septēbus: z p̄ illud fuit p̄ceptio bti iobis circa fi- nē eiusdē mēis reuerso zacharia ad domū suā post cō- p̄tionē officij sui: z sic ab illo tpe vsq; ad natiuitatez bti iobis fluxerūt. ix. menses q̄ p̄tinet p̄odiū a p̄ceptu pueri vsq; ad natiuitatē. Sed qualr ille zacharias fue- rit summus sacerdos nō legit? ad declarationē hui? dixerūt aliq q̄ rriij. sacerdotes p̄dicti erant equals in ordine z indignitate: nō tñ simul sed successiue: qz il- le in cuius hebdomoda festū expiatiōis cadebat erat summus sacerdos toto illo anno. Et ad hoc p̄firmādū inducit illud qd dī iob. xj. q̄ cayphas erat p̄ntifex an- nū illi? Dicit g q̄ zacharias fuit summ? sacerdos auo

ampliare cultuz dei ordinavit de rriij. generatio- nib? rriij. sacer- dotes q̄ successi- ue fuirēt p̄ heb- domodas in tē- plo dñi: et octa- ua fors cecidit sup abia: vt ibi. dī de quo desce- dit iste zachari- as. d Et vt or illius de filia- bus aaron. hoc exprimit: qz p̄ dignitatē sacer- dotalem: filie de tribu aaron dili- gentius z bone- stius seruabāt. e Et nomē ei? elizabeth: quod nomē exprimit p̄pter ei? bonam famam z vitaz. sicut dcm est de zacharia: vñ b- dī f Erant autē iusti abo an- tē. hoc dī ad excludendū hypocrisis fictionem. g Incedentes in oibus mandatis: q̄ntū ad obseruantia moralium p̄ceptoꝝ. h Et iustificati. dñi. q̄ntū ad obseruantiam ceremonialiū. i Sine querela. q̄ntū ad obseruantia iudicialiū: qz pacifice ad p̄mos se ha- bebāt. k Et nō erat ei? fil? c? duplex cā subditur: vna specialis mulieri. s. sterilitas: alia cōis viro z mulie- ri. s. senectus: z hoc est qd dr. l Et q̄ cēt elisa. ste. et ambo p̄ces. in die. suis. ita q̄ transferāt tps generandi in p̄ie z capiendi in m̄se vñ cursum cōem nature. Er quo apparet p̄cepto p̄cursoꝝ miraculosā: qz nō fuit p̄ natura tñ: sed p̄ natura grā diuina adiutā. m Fa- ctū est autē cū sacer. sun. rē. p̄i. n. exiit i loca san- cto. s. i tēplo z i diuio officio occupato: facta ē diuina de- nūciatio de ple bnda ad tenorādū scitātē futurā p̄ol- n. Sorte exijt. qz distributiōes hebdomo daz in qb? successiue debebant. rriij. sacerdotēs ministrare: vt p̄- dictū est fuerūt distribute p̄ sorte: vt bī. j. Paral. rriij o Ut incensum poneret zc. Et hoc loco dixerūt aliq q̄ zacharias fuit pontifex vel summus sacerdos: qz incē sum ponere semel in anno intra sc̄m̄sanctoꝝ. s. in festo expiatiōis soli summo sacerdoti erat licitū: z hoc vñ di- cere ambrosi? z beda sup locū istū: z tps p̄ceptis p̄cur- soꝝ vñ p̄cordare: qz festū expiatiōis celebrat decima die septēbus: z p̄ illud fuit p̄ceptio bti iobis circa fi- nē eiusdē mēis reuerso zacharia ad domū suā post cō- p̄tionē officij sui: z sic ab illo tpe vsq; ad natiuitatez bti iobis fluxerūt. ix. menses q̄ p̄tinet p̄odiū a p̄ceptu pueri vsq; ad natiuitatē. Sed qualr ille zacharias fue- rit summus sacerdos nō legit? ad declarationē hui? dixerūt aliq q̄ rriij. sacerdotes p̄dicti erant equals in ordine z indignitate: nō tñ simul sed successiue: qz il- le in cuius hebdomoda festū expiatiōis cadebat erat summus sacerdos toto illo anno. Et ad hoc p̄firmādū inducit illud qd dī iob. xj. q̄ cayphas erat p̄ntifex an- nū illi? Dicit g q̄ zacharias fuit summ? sacerdos auo

deū. hoc dī ad excludendū hypocrisis fictionem. g Incedentes in oibus mandatis: q̄ntū ad obseruantia moralium p̄ceptoꝝ. h Et iustificati. dñi. q̄ntū ad obseruantiam ceremonialiū. i Sine querela. q̄ntū ad obseruantia iudicialiū: qz pacifice ad p̄mos se ha- bebāt. k Et nō erat ei? fil? c? duplex cā subditur: vna specialis mulieri. s. sterilitas: alia cōis viro z mulie- ri. s. senectus: z hoc est qd dr. l Et q̄ cēt elisa. ste. et ambo p̄ces. in die. suis. ita q̄ transferāt tps generandi in p̄ie z capiendi in m̄se vñ cursum cōem nature. Er quo apparet p̄cepto p̄cursoꝝ miraculosā: qz nō fuit p̄ natura tñ: sed p̄ natura grā diuina adiutā. m Fa- ctū est autē cū sacer. sun. rē. p̄i. n. exiit i loca san- cto. s. i tēplo z i diuio officio occupato: facta ē diuina de- nūciatio de ple bnda ad tenorādū scitātē futurā p̄ol- n. Sorte exijt. qz distributiōes hebdomo daz in qb? successiue debebant. rriij. sacerdotēs ministrare: vt p̄- dictū est fuerūt distribute p̄ sorte: vt bī. j. Paral. rriij o Ut incensum poneret zc. Et hoc loco dixerūt aliq q̄ zacharias fuit pontifex vel summus sacerdos: qz incē sum ponere semel in anno intra sc̄m̄sanctoꝝ. s. in festo expiatiōis soli summo sacerdoti erat licitū: z hoc vñ di- cere ambrosi? z beda sup locū istū: z tps p̄ceptis p̄cur- soꝝ vñ p̄cordare: qz festū expiatiōis celebrat decima die septēbus: z p̄ illud fuit p̄ceptio bti iobis circa fi- nē eiusdē mēis reuerso zacharia ad domū suā post cō- p̄tionē officij sui: z sic ab illo tpe vsq; ad natiuitatez bti iobis fluxerūt. ix. menses q̄ p̄tinet p̄odiū a p̄ceptu pueri vsq; ad natiuitatē. Sed qualr ille zacharias fue- rit summus sacerdos nō legit? ad declarationē hui? dixerūt aliq q̄ rriij. sacerdotes p̄dicti erant equals in ordine z indignitate: nō tñ simul sed successiue: qz il- le in cuius hebdomoda festū expiatiōis cadebat erat summus sacerdos toto illo anno. Et ad hoc p̄firmādū inducit illud qd dī iob. xj. q̄ cayphas erat p̄ntifex an- nū illi? Dicit g q̄ zacharias fuit summ? sacerdos auo